

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΗΝΙΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλευθέρου ἀνάγνωσμα δι' ἅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932).

Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΤΗΛΗΡΩΤΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμαὶ 100. Ἐξωτερικῆς 55. Τρίμηνη δραχ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου γρόσια διατηρ. 50. Ἀμερικῆς δολλάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἑλλων ἐν γένει τῶν ἑλλων Κρατῶν σελίνια 10. Ἐξέστηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΩΡΥΤΗΣ - ΕΡΑΤΩΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου. Ἄλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσι τὴν 1ην εἰσοδόπουσε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β',—Τόμος 48ος

Ἀθήναι, 7 Μαρτίου 1936

Ἔτος 58ον.—Ἀριθ. 14

ΟΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΑΝΤΙΦΕΡ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —

— Τὴ διαθήκη τοῦ Καμύλκ-πασᾶ.

— Καὶ πῶς βρίσκειται στὰ χέρια σου ;

— Μοῦ τὴν ἔστειλε ἀπὸ τὸ Κάιρο, λίγα χρόνια ἀφοῦ φυλακίσθηκε.

— Πότε ἀκριβῶς ;

— Ἐδῶ καὶ εἴκοσι χρόνια.

— Εἴκοσι χρόνια ! Μὰ εἶναι πεθαμένος ἐδῶ καὶ δέκα. Τὶ περιμένεις λοιπόν ;

— Διαβάστε, Ἐξοχώτατε !

Ὁ Σαοὺκ διάβασε πάνω στὸ φάκελλο ἓνα σημείωμα ποῦ ἔλεγε πῶς ἡ διαθήκη δὲν ἔπρεπε ν' ἀνοιχθῆ παρὰ δέκα χρόνια μετὰ τὸν θάνατο τοῦ διαθέτη.

— Πολὺ τυπικὸς εἶσαι ! εἶπε μὲ θυμὸ στὸ συμβολαιογράφον. Ἐγὼ θάπαιρνα τὴν κληρονομίαν ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια !

— Μὰ ἄς ἴδομε πρῶτα, ἔκαμε δειλὰ ὁ Μπέν-Ὀμάρ' ἑσᾶς ἀφήγει κληρονόμο ὁ Καμύλκ-πασᾶς ;

— Ἀμ' ποῖν ἄλλον ; .. Ἄς ἴδομε !

Κι' ὁ Σαοὺκ ἐτοιμάσθηκε, νάποσφραγίσῃ τὸ φάκελλο. Μὰ ὁ συμβολαιογράφος τὸν ἔσταμάτησε λέγοντας :

— Γιὰ τὸ συμφέρον σας, Ἐξοχώτατε, καλύτερα εἶναι νὰ γίνῃ τὸ πρᾶγμα κανονικὰ μπροστὰ σὲ μέρτυρες ..

Κι' ἀνοίγοντας τὴν πόρτα, παρουσίασε δύο γείτονές του ἐμπόρους, ποῦ τοὺς εἶχε παρακαλέσει νὰ παρασταθοῦν στὸ ἀνοιγμα τῆς διαθήκης.

Τοὺς εἶδειξαν πρῶτα τὸ φάκελλο, γιὰ νὰ πιστοποιήσουν πῶς οἱ σφραγίδες ἦταν ἀπείραχτες, κι' ἔπειτα τὴς ἀποσφράγισαν. Ἡ σύντομη διαθήκη, γραμμένη γαλλικὰ, ἔλεγε τὰκόλουθα :

« Διορίζω ἐκτελεστὴ τῆς διαθήκης μου τὸν Μπέν-Ὀμάρ, συμβολαιογράφον στὴν Ἀλεξάνδρεια, καὶ τοῦ πα-

ραχωρῶ ἓνα τοῖς ἑκατὸ ἀπὸ τὴν περιουσίαν μου. Εἶναι χρυσάφι, διαμάντια κι' ἄλλοι πολύτιμοι λίθοι ἀξίας, καθὼς λογαριάζω, ἑκατὸν ἑκατομμυρίων φράγκων. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1831, τὰ τρία βαρέλια ποῦ περιέχουσι αὐτὸν τὸ θησαυρὸν, παραχώθησαν σ' ἓνα λάκκο, ποῦ ἀνοίχθηκε στὴ μεσημβρινὴ ἀκτὴ κάποιου νησιοῦ. Τὸ νησάκι αὐτὸ θὰ βρεθῆ εὐκόλα, ἂν συνδυκοθῆ τὸ μήκος 54° 57' (πενήντατέσσερις μοῖρες, πενήνταεπτὰ πρῶτα) πρὸς ἀνατολὰς τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ Παρισιῦ, μὲ κάποιο πλάτος, ποῦ στάλθηκε κρυφὰ στὸν Θωμᾶ Ἀντιφέρ, στὸ Σιν-Μαλλὲ τῆς Γαλλίας. Ὁ Μπέν-Ὀμάρ ὀφείλει νὰ φέρῃ ὁ ἴδιος αὐτὸ τὸ μήκος στὸν εἰρημένον Θωμᾶ

Ἀντιφέρ, ἢ, ἂν ἔχη πεθάνει, νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ στὸν κληρονόμο του. Ἐπιφορτίζεται ἐπίσης νὰ συνοδεύσῃ τὸν εἰρημένον κληρονόμον στὴν ἀναζήτησιν τοῦ θησαυροῦ, θαμμένου στὴ βίασιν ἑνὸς βράχου, ποῦ ἔχει γιὰ σημάδι ἓνα διπλὸ Κάπα.

« Ἐπειδὴ ἀποκληρώνω τὸν ἀνάξιον ἐξάδελφόν μου Μουράτ καὶ τὸν ἐπίσης ἀνάξιον γιὸ τοῦ Σαοὺκ, ὁ Μπέν Ὀμάρ θάναχωρῆσῃ ἀμέσως γιὰ νὰ συνεννοηθῆ μὲ τὸν Θωμᾶ Ἀντιφέρ ἢ τὸν κληρονόμον του, καὶ θὰ συμμορφωθῆ κατὰ γράμμα μὲ τὴς ὁδηγίας ποῦ θὰ λάθῃ κατὰ τὴν εἰρημένη ἀναζήτησιν.

« Αὐτὴ εἶναι ἡ θέλησί μου, ποῦ ἐννοῶ νὰ γίνῃ σεβαστὴ καθ' ἕνα.

« Ἐγγραψὲ ἰδιοχείρως, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1842, ἀπὸ τὴς φυλακῆς τοῦ Καίρου.

« Καμύλκ-πασᾶς »

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Τὸ πρόγυσμα τοῦ Μπέμπη Ἀνεκοινώθη ἀπὸ τὸν Σπευργίτην

Φωντάζεσθε τη φούρκα του Σκούκ που ή διαθήκη αυτή τον αποκλήρωνε, με και τη χαρά του Μπέν-Ομάρ για το ένα τοίς εκατόν — δηλαδή ο λάκερο εκατομμύριο — που του παραχωρούσε ο διαθέτης. Έπρεπε όμως να βρεθή πρώτα ο θησαυρός, και για να βρεθή, έπρεπε να συνδυασθή το μήκος που έγραφε ή διαθήκη με το πλάτος που ήξερε μόνον ο Θωμάς Αντιφέρ.

Άμέσως ο Σκούκ κατόρθωσε το σχέδιό του, και, με πολλές φοβέρες, ανάγκασε τον Μπέν-Ομάρ να γίνει συνένοχός του. Εξέτασαν και πληροφορήθηκαν πως ο Θωμάς Αντιφέρ είχε πεθάνει στα 1854, αφήνοντας ένα μονάχα κληρονόμο, τον μοναχογιό του Πέτρο Σερβάν-Μαλό. Αυτόν έπρεπε τώρα να βρούν και, με κάθε τρόπο, να του αποσπάσουν το μυστικό που ή του είχε πει ο πατέρας του κι' έτσι να γίνουν κύριοι της μεγάλης περιουσίας που ή τη μοίραζαν οι δυο τους — και φυσικά τη μεταφέρουν του λέοντος» ή την έπαιρνε ο Σκούκ.

Έφυγαν λοιπόν άμέσως από την Αλεξάνδρεια, αποβιβάσθηκαν στη Μασσαλία, πήραν το έξπρες για το Παρίσι, έπειτα το τραίνο της Βρετάνης και, το ίδιο πρωί, έφθασαν στο Σαιν-Μαλό.

Ενόμιζαν πως εύκολα ή κατάφερναν το Μκλουίνο να τους δώσει το γράμμα με το πολύτιμο πλάτος, που ίσως δέν ήξερε την αξία του, ή στην ανάγκη να το αγοράσουν. Είδανε όμως πως ή απόπειρα απέτυχε.

Απ' αυτό ο μεγάλος θυμός του Σκούκ κι' ή βίαιη σκηνή στην κάμαρα εκείνη του ξενοδοχείου, απ' όπου ο δυστυχισμένος συμβολαιογράφος φρόδταν πως δέν ήθελαινε ζωντανός.

— Έσού τα φταις όλα! του φώναζε ο Έξοχώτατος. Από την άδεξιότητά σου την παθαίνω τώρα εγώ. Είσαι άτσιμής! Σε τουμπάρησε ο παλιοναύτης, έσένα, ένα συμβολαιογράφο! Μή ξεχνάς όμως τι είπα: Δυστυχία σου, κακόμοιρε, αν μου ξεφύγουν τά εκατομμύρια του Καμύλκι!

— Μά σάς δοκίζουμαι, Έξοχώτατε! — Κι' εγώ σού δοκίζουμαι πως, αν δέν πετύχω το σκοπό μου, ή μού το πληρώσης ακριβά.

— Μά νομίζετε, Έξοχώτατε, πως ο Μαλουίνος αυτός είναι κανέναν Φελλάχος που ή μπορούσαμε να τον γελάσουμε; Όχι! είναι πονηρός, τετραπέρατος, κι' έπιμονος, τσανκπέτης που δέν άκούει τίποτα. Φοδερός άνθρωπος τελοσπάντων!

Κι' από μέσα του, ο συμβολαιογράφος συμπλήρωσε: «νά, σαν και σένα...».

— Και δέν μου λές τώρα τί ή ή γίνη; ρώτησε άγρια ο Σκούκ.

— Ξέρω κι' εγώ; ψιθύρισε ο Μπέν-Ομάρ τρέμοντας ή παραιτηθούμε; — Εγώ!; φώναξε ο Σκούκ με μια γροθιά στο τραπέζι που λίγο έλλειψε να νάνκοδογυρίση τη λάμπα. Εγώ να παραιτηθώ από ένα εκατομμύριο; Κάποιος σέ γέλασε! Η μήπως ήλεις και να του ανακοινώσουμε το μήκος, όπως λείει ή διαθήκη, για να πάη του λόγου του να πάρη το ή σαυρό;

Ο Μπέν-Ομάρ δέν αποκρίθηκε κι' ο Σκούκ έμεινε συλλογισμένος. Σαν έξυπνος άνθρωπος που ήταν, κατάλαβε πως από τους θυμούς και τις παραφορές δέν έβγαίνει τίποτα, κι' άποφάσισε να ήρημής. Κατάλαβε άκόμο απ' όσα του είχε πει ο συμβολαιογράφος, πως με δόλο, με κατεργαριά, δέν ή μπορούσαν να καταφέρουν τον Αντιφέρ και πως έπρεπε να μεταχειρισθούν άλλο τρόπο, καταλληλότερο.

Και να τί συμφώνησαν οι δυο τους εκείνη τη νύχτα: Την άλλη μέρα ή ή ήγαιναν στο σπίτι του Αντιφέρ, ή του φανερώσαν το μήκος του νησιού, όπως έλεγε ή διαθήκη, κι' έπειτα ή ή μάθαιναν απ' αυτόν το πλάτος, όπως έλεγε πάλι ή διαθήκη. Αφού γίνονταν αυτά τα δυο τυπικά, ή προσπαθούσαν να πείσουν τον κληρονόμο να παραιτηθή από μια κληρονομιά, που ή του ήταν τόσο δύσκολο να τη βρή προτεινόντάς του μια λογική άποζημίωση (όχι, διάβολε, πνήντα εκατομμύρια!) Κι' αν δέν το κατάφερναν, ή ήβρισκαν τρόπο να τον παρακολουθήσουν στα ταξίδια του και να αρπάξουν το θησαυρό.

Αν το άγνωστο νησί βρισκόταν — πράγμα πολύ πιθανό — σε μακρινή, άπόμνη θάλασσα, δέν ήθελαν δύσκολο να έπιτύχη το σχέδιό τους.

Αφού τα συμφώνησαν — και πως μπορούσε ο δειλός Μπέν-Ομάρ να ρηθί ή συνδρομή του; — ο Σκούκ του είπε: — Και τώρα κοιτάξε καλά να τα καταφέρης; Άλλοίωτικα ή άχης να κάμης με μένα.

— Θα κάμω ό,τι μπορώ, Έξοχώτατε, αποκρίθηκε ο συμβολαιογράφος. Μά ή έχω κι' εγώ την άμοιδή που δορίζει ή διαθήκη, το ένα τοίς εκατό;

— Θά ή άχης. Με τη συμφωνία να μην άφήσης στιγμή από κοντά τον Αντιφέρ.

— Στιγμή! Θά τον παρακολουθήσω σ' όλα του τα ταξίδια.

— Ναι, αλλά ήά τον παρακολουθήσω κι' εγώ!

— Μά με ποιά όνομα; με ποιά ιδιότητα;

— Με την ιδιότητα του πρώτου γραμματικού του συμβολαιογράφου Μπέν-Ομάρ και με το όνομα Ναζίμ! «Όχι, τί έχω να τραβήξω!» συλλογίστηκε ο κακόμοιρος ο Μπέν-Ομάρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Όπου ήά παρουρηθούμε στην εκτέλεση ενός κουαρτέτου χωρίς μουική, στο οποίο δέχεται να λάβη μέρος κι' ο Ζιλδας Τρεγκομαίν.

Όταν ο καπετάν Αντιφέρ έφτασε μπροστά στην πόρτα του σπιτιού του, την άνοιξε, μπήκε στην τραπεζαρία, κάθισε κοντά στο τζάκι και ζέστανε τα πόδια του χωρίς να πη λέξη.

Η Νανν έτοιμάζε στην κουζίνα το δείπνο, με ότε μια φορά δέν τη ρώτησε, παρά τη συνήθειά του, αν κόντευε να γίνη. Ηταν ολοφάνερα άφρημένος. Δέν του έρχόταν να διηγηθή στους δικούς του τα κατ'ή συνάντησή του με τον συμβολαιογράφο του Καμύλκ.

Σιωπηλός, παρά τη συνήθειά του, ήταν και στο δείπνο. Πολλές φορές ο Ζυχέλ του μίλησε, με χωρίς να λάβη άπάντηση. Η Ένογάτη τον ρώτησε τί έχει έκκιμε πως δέν την άκουσε. Έπειτα άνέθηκε στην κάμαρα του χωρίς νάνάφη την πίπα του και χωρίς να καληνυχτίση κανένα.

— Ο θεός δέν είναι στα καλά του, είπε ή Ένογάτη.

— Να πάω να φέρω τον κύριο Τρεγκομαίν; ρώτησε ο Ζυχέλ.

Η άλήθεια είναι πως ποτέ στη ζωή του δέν βρέθηκε σε τόσο στενωχώρα ο καπετάν Αντιφέρ. Γιατί τώρα του φινόταν πως δέν έφέρθηκε καλά με τον άπεσταλμένο του Καμύλκ. Πολύ άπότομος, πολύ βίαιος, πολύ έπιμονος. Τον έβρισε κιόλα κατεργαρή, κλέφτη, κροκόδειλο...

Δέν ήταν καλύτερα να του μίληση με ήσυχία, να συζητήση, να παζαρέψη, να διαπραγματευθί; Όχι να του ζητήση μονομιάς πνήντα εκατομμύρια, να του πη κιόλα να του τά φέρη στο σπίτι του — και που ή ή ήβρισε; χαλκία ήταν; — να τον άφήση μάριζο και να φύγη! Και τώρα; Οίπορταίσε να τον ξαναϊδή ο συμβολαιογράφος, ή ήδενε τις βαλλίτες του και ήάρπαιγε από το Σαιν-Μαλό, ρίχνοντας μαύρη πέτρα πίσω του; Τότε ο Αντιφέρ ή άπρεπε να τον κυνηγήση, να πάη ζητώντας το

ΟΙ ΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΔΑΝΑΗΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

14'. — Ο κακός σκύλος την παθαίνει

— Γάβ! γάβ!... Έδώ είμ' άκόμο, παλιόγατε!... Σε βλέπω, σε βλέπω!... Έσού τώρα ήά με κοροϊδεύης από εκεί πάνω, έπειδή δέν έχω τα νύχια σου να σκαρφάλωσω κι' εγώ. Μά ως τότε; Όλα στον κόσμο τελειώνουν! Δέν ήά κατεβής με φορά; Κατέβα λοιπόν και ήά ιδής τί σε περιμένει... Γάβ, γάβ!... Τι με κοιτάζεις; Κατέβα ντέ!... Γάβ, γάβ!...

Γέλια που έκανε ο Μέγ' Αλέξαντρος, πίσω απ' το θάμνο! «Μά το κουτόσκυλο! Έλεγε νομίζει πως με βλέπει πάνω στο δέντρο! Δέν τριβει τα μάτια του, να ιδή καλύτερα;».

Πέρασαν έτσι λίγες στιγμές. Άξαφνα, ο Μέγ' Αλέξαντρος δίνει έναν πήδο φοβερό και, πέφτοντας στη ράχη του σκύλου, μπηγεί τα νύχια του στο λαιμό του. Ο σκύλος τ'ά χάνει, δέν περιμένει τέτοιο ξαφνικό — και το βάζει στα πόδια ουρλιάζοντας. Ούτε γύρισε πίσω του να ιδή...

Αυτό που διηγήθηκε ο Μέγ' Αλέξαντρος. Έπειτα εγώ του είπα: — Μπαρά, καλά τα κατάφερες. Πως την έπαιθε ο κακός σκύλος!... Ξέρεις όμως, έδώ, φίλε μου, κρώνω, κι' ήθελα να γυρίσω τώρα στο σπίτι. Μά δέν μπορώ να περπατήσω γιατί στραμπουλήσα το πόδι μου. Ο Μέγ' Αλέξαντρος μου αποκρίθηκε: — Αυπούμαι πολύ, μικρή μου κυρία, μά ήούχασε' εγώ ήά πάω να σου φέρω βοήθεια' μια στιγμή, δέν θα άργήσω...

Πραγματικώς, ο Μέγ' Αλέξαντρος έφυγε προς το σπίτι. Εκεί με ζητούσαν από πολλή ώρα κι' έκαναν σαν τρελλοί. Καθώς είδαν το γάτο μου, έτρεξαν κοντά του, κι' άρχισαν να τον ρωτούν αν ήξερε που είμαι και τί είμαι. Ο Μέγ' Αλέξαντρος τους έλεγε στη γλώσσα του: Έπειδή όμως δέν την καταλάβαιναν, άρχισε να τραβή το μπαμπά μου από το πανταλόνι προς την πόρτα.

Τότε κατάλαβαν πως ήθελε να τον άδηγήση σε μένα. Ο μπαμπάς τον άκολούθησε και σε λίγο ήταν κοντά μου. Με σήκωσε στην άγκυλιά του και μ' έσφιγγε δυνατά.

— Πάμε μού έλεγε, πάμε στο σπίτι να ζεσταθής. Πουλάκι μου! Σού πονεί το πόδι, έ!...

Με γύρισε στο σπίτι άγκαλιά. Μου έδωσαν να πιώ ζεστό γάλα, μού έκαμαν μασάζ στο πόδι με ζεστή σαπουνάδα, και μ' έβαλαν στο κρεβάτι.

(Άκολουθεί)
Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΗΡΘΕ

Με τί τρελλή λαχτάρα έπρόσμενα, γλυκό παιδί, τον έρχομά σου! Και ήρθε από τα σκοτεινά τα βάθη της Άπεραντωσύνης και της Αιωσιότητης — ήρθε με της άνοιξης τις χαρές και τα λουλούδια. — Άνοιξη της ψυχής και της ζωής σου.

Άπλωσα το λευκό μου χέρι το άδύνατο, σε κράτησα εκεί μέσα σφιχτά στο μπράτσο που έκλειστηκε για μια στιγμή και σφάλισα τα μάτια. Δέν ήταν πιά ή χίμαιρα, είναι ή ζωντανή ένσάρκωση του θναίρου μου. Παιδί μου, έσύ, το πλάσμα το άδύνατο, το ταπεινό, πως τη ζωή γεμίζεις από λαμπράδα και χαρά;

Ένα κομμάτι σάρκας, τόσοσ όγκος λατρείας, περηφάνειας, χαράς... Μά ήά κλάψω, άγόρι μου. Θά κλάψω από τη λύπη μου γιατί θυμήθηκα έκαίνο που χάθηκε. Κι' από χαρά ήά κλάψω κι' αυτό που ήρθε...

ΑΙΣΘΗΣΙΑ ΧΕΛΩΝΑ ΚΑΙ ΛΑΓΟΣ

Ο λαγός κυνηγημένος Από κάποιο άγριοπούλι Χάθηκε λαχανιασμένος Στις χελώνας τη φωλιά. Μά καλόδεχτος δέν ήταν: Η χελώνα τονε σπρώχνει Τόνε βρίζει και τον διώχνει Και στα πόδια τον ταμπά.

Όξω στέκει τ' άγριοπούλι. Κι' ο φτωχός λαγός πομένει. Δέ μιλάει όστε και βγαίνει Μά της λέει σιγά σιγά: — Έχε χάρη σι' άγριοπούλι Μά σαν φύγη ήά τα πούμε Και, χελώνα μου, ήά ιδούμε Τ' είμαι εγώ και τ' είσαι σέ!

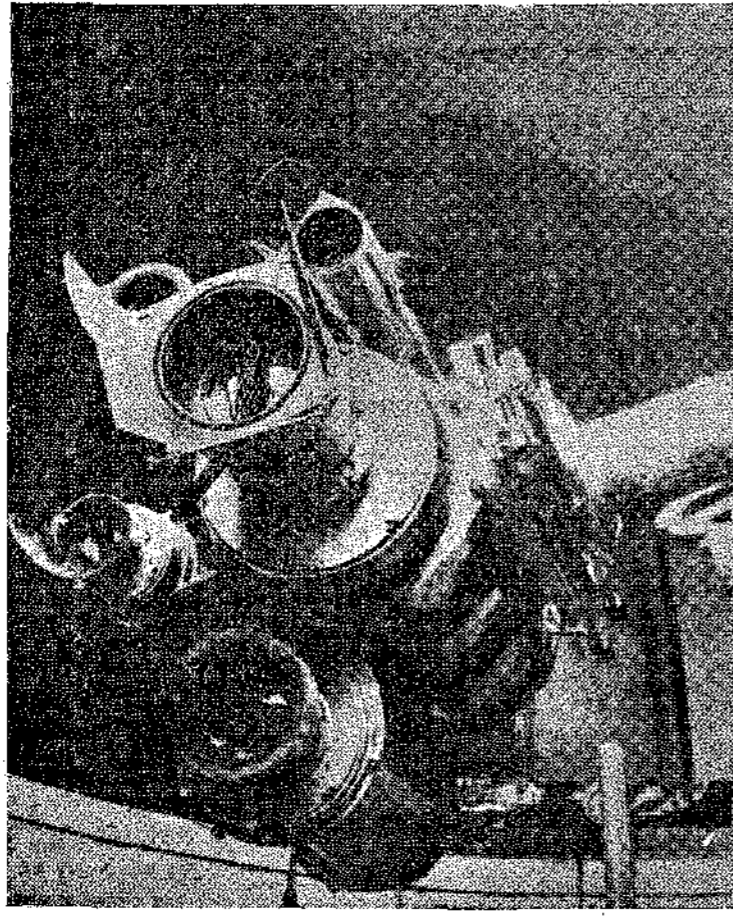
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Αν ο μεγάλος αστρονόμος Γαλιλαίος ανασταίνονταν και ξαναρχόταν στη γη, πόσο θαυμασμός κι' εκπλήξη δεν θα αισθανόταν αν έβλεπε τα τηλεσκοπία που χρησιμοποιούν οι σημερινοί αστρονόμοι για να εξερευνούν τον ουρανό! Και σε τί άσυγκράτητο σημείο θα έφθανε ο θαυμασμός του, αν έβλεπε το καινούργιο τηλεσκοπιο που κερκίζεται να εγκατασταθής στο Άστεροσκοπείο του Πάλαμαρ Μάουνταιν της Νοτίας Καλιφορνίας, και που θα είναι το μεγαλύτερο που θα υπάρχει σ' όλοκληρο τον κόσμο.

Το τηλεσκοπιο του Γαλιλαίου, το πρώτο τηλεσκοπιο που μεταχειρίστηκε άνθρωπο μάτι για να ιδεί από πιδ κοντά τα μυστήρια τ' ουρανού, δεν μπορεί να ονομασθή καθαυτό τηλεσκοπιο, γιατί δεν μοιάζει σε τίποτε με τα σημερινά. Εκείνο ήταν μια διόπτρα, ένα «καυονιάκι», όπως λένε οι ναυτικοί μας, δηλαδή ένας μακρόστενος σωλήνας με διαφόρους φακούς που μεγάλωναν τα αντικείμενα. Με το τηλεσκοπιο ωστόσο αυτό, που το πρωτομεταχειρίστηκε το 1609, μπόρεσε ο Γαλιλαίος να

δλοένα και πιδ μεγάλα και πιδ τέλεια. Ένα από τα τελειότερα ήταν το τηλεσκοπιο του άστεροσκοπείου του Μάουντ Ουίλσον στην Πασαδένα της Καλιφορνίας. Το τηλεσκοπιο εκείνο είχε ένα φακό που ή διάμετρος του ήταν 100 ίντσών, δηλαδή τριών μέτρων. Το καινούργιο όμως τηλεσκοπιο της Πάλαμαρ Μάουνταιν θα είναι ακόμη τελειότερο και

Το νέο τηλεσκοπιο του Άστεροσκοπείου της Πάλαμαρ Μάουνταιν στην Καλιφορνία.

μεγαλύτερο. Ο φακός του θα είναι διπλάσιος, θα έχει δηλαδή, διάμετρο διακοσίων ίντσών και ενώ ο φακός του άστεροσκοπείου του Μάουντ Ουίλσον είναι ακυαμένος από συνειθισμένο γυαλί, αυτός εδώ, το «Μεγάλο Μάτι», όπως τον έχουν βγάλει, είναι κατασκευασμένος από ειδικό γυαλί που τα συστατικά του μοιάζουν με το γυαλί «Πύρεξ», που δεν επηρεάζεται καθόλου από τη ζέστη, ούτε από το κρύο και γι' αυτό το λόγο δεν παθαίνει ούτε συστολή ούτε διαστολή, όπως όλα τα άλλα γυαλιά.

Και τί το εξαιρετικά θα παρου-

σιάση άραγε αυτό το καινούργιο τηλεσκοπιο για να γίνεται γι' αυτό τόσος λόγος; Απλοδοτατα θα δείχνει τα πράγματα μεγαλύτερα 640000 φορές απ' ό,τι τα βλέπει ένα γυμνό ανθρώπινο μάτι, ή, αν το θέλετε διαφορετικά, θα έχει τόση δύναμη, όση 640000 ανθρώπινα μάτια ενώμενα.

Αν ή γη αντι να είναι σφαιρική ήταν επίπεδη, με το τηλεσκοπιο αυτό θα μπορούσε κανείς από την Αμερική να βλέπει εύκολώτατα όλα τα μεγάλα κτίρια της Ευρώπης. Π. χ. αν ήθελαν οι αστρονόμοι του Αμερικανικού άστεροσκοπείου να ιδούν την Ακρόπολι, δεν θα είχαν παρά να στρέψουν το τηλεσκοπιο τους κατά την Ελλάδα—δλ'αυτά έννοείται αν ή γη ήταν επίπεδη—κι' ίσως θ' αντίκρυζαν τον Ιερό βράχο, τόσο κοντά τους όσο τον βλέπουν κι' οι Αθηναίοι που βρίσκονται από κάτω του.

Έννοείται όμως πως το τηλεσκοπιο αυτό είναι έντελώς άχρηστο για επίγειες παρατηρήσεις, και για το λόγο της σφαιρικότητας της γης κι' ακόμη για το λόγο ότι δεν υπάρχει τίποτε στη γη που για να το ιδεί κανείς να χρειάζεται ένα τόσο δυνατό τηλεσκοπιο. Για τις αστρονομικές όμως παρατηρήσεις, το τηλεσκοπιο αυτό θα είναι

πολύτιμο. Χάρη σ' αυτό, όχι μονάχα θα γίνει ευκολώτερη ή μελέτη των μακρυνών κόσμων του διαστήματος αλλά θ' αξηγηθούν καταπληκτικά οι γνώσεις μας για τον δορυφόρο μας, τη Σελήνη. Για να καταλάβετε με πόση τελειότητα θα παρουσιάζονται μέσα στο «μεγάλο μάτι» όλες οι λεπτομέρειες της Σελήνης, αρκεί να σας πω ότι ή Σελήνη βρίσκεται σε απόσταση 385000 χιλιομέτρων από τη γη, καθώς δε το νέο τηλεσκοπιο φέρνει κάθε πράγμα 640000 φορές κοντήτερα απ' ό,τι είναι, ή Σελήνη, κοιταγμένη ανάμεσα από τον φακό α-

τόν θα φαίνεται τόσο κοντά μας, ώσάν να βρισκόταν σε απόσταση 600 σχεδόν μέτρων, δηλαδή θα διακρίνεται καθαρώτατα, τιδήποτε κτίριο ή άλλο τεχνητό κατασκευάσμα βρίσκεται επάνω στη Σελήνη, φθάνει να έχει βέβαια, ένα σχετικό μέγεθος. Π. χ. Η Ακρόπολις αν βρισκόταν επάνω στη Σελήνη θα διακρινόταν πολύ εύραστα, επίσης κι' ο Πύργος του Αιφελ ή ο Δευκός Οίκος της Ουάσιγκτον. Μια τέτοια πιθανότης όμως δεν υπάρχει γιατί και χωρίς το τηλεσκοπιο του Πάλαμαρ Μάουνταιν είναι εξακριβωμένο πως ζωή επάνω στη Σελήνη δεν υπάρχει κι' ούτε θα υπήρχε ποτέ.

Ποιά άλλα όμως μυστικά τ' ουρανού θα μας φανερώσει το τεράστιο αυτό «μεγάλο μάτι»; Θα μας αποκαλύψη άραγε τίποτε μακρυνά άστέρια που οι ατμοσφαιρικές τους κι' οι άλλες τους συνθήκες να είναι τέτοιες ώστε να μπορεί να υπάρξει σ' αυτούς ζωή σχετική με τη ζωή του πλανήτη μας; Θ' ανακαλύψη άραγε και

κανένα άλλο, άόρατο ως τώρα μακρυνό άστέρι μεγαλύτερο κι' από τον Βεταγέζη που είναι δεκακοτό χιλιάδες φορές μεγαλύτερος από τον πλανήτη μας; Ποιός ξέρει.

Εκτός όμως από τις μακρυνές αυτές παρατηρήσεις το «μεγάλο μάτι» θ' ασχοληθή και με άλλα πιδ κοντινά, οικογενικά μας, ως ποθμε, ζήτηματα. Θα μελετήση δηλαδή ένα σωρό λεπτομέρειες του ήλιου. Ο ήλιος είναι ο σεβαστός πατέρας του πλανητικού μας συστήματος. Απ' αυτόν εξαρτάται ή ζωή μας. Οι κηλίδες του ήλιου προκαλούν ένα πλήθος μετεωρολογικά φαινόμενα άπάνω στη γη. Είναι λοιπόν ένδοντο πόση σημασία έχει ή παρατήρησή τους και ή μελέτη τους.

Πόσο δεν θα ήθελαν βέβαια πολλοί από σας να κάνουν ένα ταξίδι ως την Αμερική και να κοιτάξουν με τα μάτια τους τον ουρανό και τον ήλιο και το φεγγάρι από μέσα από το τηλεσκοπιο του Άστεροσκοπείου του Πάλαμαρ Μάουνταιν. ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΑΚΡΟΠΟΔΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ από JEAN WEBSTER

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

Ίσως να μην είμαι Αμερικανίδα. Ένα σωρό άνθρωποι δεν είναι. Μπορεί να κατάγομαι απ' ευθείας από τους αρχαίους Ρωμαίους ή να είμαι ή απόγονος κανενός Νορμαννού πειρατή ή να είμαι ή κόρη κανενός Ρώσου έφοριστου και δικαιοματικά να έπρεπε να βρίσκομαι στις φυλακές της Σιθηνίας ή ίσως κιάλας, να είμαι Τσιγγάνα. Σκέπτομαι πως το πιθανώτερο που μπορεί να είμαι είναι αυτό. Έχω πνεύμα πολύ τυχοδιωκτικό, μέλο που ίσως τώρα δεν μου παρουσιάζτηκαν πολλές ευκαιρίες να το αναπτύξω.

Γνωρίζετε το φοβερό σκάνδαλο που μ' έχει στιγματίσει για όλη μου τη ζωή—δταν το έσκασα από το Άσολον επειδή μ' έτιμώρησαν για το γλυκό που είχα κλέψει; Είναι γραμμένο στα επίσημα βιβλία του Άσούλου και ο κάθε Σόμβουλος μπορεί έλεόθερα να το διαβάσει. Αλλά έτσι, στο Θεό σας, αγαπητέ μου Μπαρμπα-Μακροπόδη, πως ήταν δυνατόν γίνη διαφορετικά; Όταν βάζετε ένα πεινασμένο κοριτσάκι έννια χρονών στην κουζίνα για να τρίψη τα μαχαίρια, με το βάζο του γλυκού στο πλάι της, και φεύγετε και την αφήνετε μοναχή κι' ύστερα παρουσιάζητε ξαφνικά μπροστά της, δεν είναι φυσικό να την βρήτε λίγο πασαλεμένη; Και ύ-

στερα, όταν την αρπάξετε από το μπράτσο και την τινάξετε δυνατά και της τραθήξετε τατιά και την διατάξετε να σηκωθή απ' το τραπέ-

— Θα ήταν πολύ γελοίο, αν έκοβα τη σημαία και την έκανα μπουρνούζι; (Σελ. 163, στ. γ')

ζι και να βγή έξω, την ώρα που φέρνουν το φρούτο, και πήτε μπροστά σ' όλα τα παιδιά πως αυτή είναι ή τιμωρία της γιατί είναι κλέφτρα, ή! μα δεν το περιμένετε πως θα πάρη τα μάτια της και θα φύγη; Δεν πρόφτασα να τρέξω παρά μονάχα πέντε χιλιόμετρα. Ύστερα με τσάκωσαν και μ' έφεραν πίσω. Και επί μια ολόκληρη βδομάδα, κάθε μέ-

ρα μ' έδεναν σ' ένα ξύλο στην άκρη της αυλής, σαν κανένα άτακτο σκυλάκι, κατά την ώρα του διαλείμματος, ενώ τα άλλα παιδιά έπαιζαν.

Μπα! Ο κώδων για την έκκλησία και ύστερα από την έκκλησία έχουμε συνεδρίαση του συμβουλίου της Τάξεως. Πολύ λυπάμαι γιατί είχα σκοπό να σας γράψω ένα εξαιρετικά διασκεδαστικό γράμμα αυτή τη φορά.

Auf wiedersehen
Cher Μπαρμπα
Pax tibi
Γιούντη

Υ. Γ. Κινέζα πάντως δε ν είμαι. Όσο γι' αυτό είμαι σίγουρη.

4 Φεβρουαρίου

Αγαπητέ Μπαρμπα-Μακροπόδη

Ο Τζιμής Μάκ-Μπράιτ μου έστειλε μια σημαία του Πρίνστον, τόσο μεγάλη, που πιάνει έναν δόκκληρο τόχο της κάμαρας. Του χρωστάω μεγάλη χάρη που με θυμήθηκε, αλλά μα τον Θεό, δεν ξέρω πού να την κρεμάσω το δωμάτιό μας φέτος έχει κόκκινα έπιπλα, φαντάζεσθε λοιπόν τί ώραίας συνδυασμός θα γινόταν αν κρεμούσα στον τόχο μια σημαία πορτοκαλλά και μαύρη. Ωστόσο το ύφασμα που είναι καμωμένη, είναι τόσο ζεστό, παχύ και ώρατο, που δεν μου κάνει καρδιά να την αφήσω άχρησιμοποίητη. Θα ήταν άραγε πολύ γελοίο αν την έκοβα και την έκανα μπουρνούζι για το μπάνιο; Το παλιό μου μπουρνούζι μπήκε φοβερά όταν το έδωσα στην πλύση.

Έχω παραλείψει ολότελα τον τελευταίο αυτόν καιρό να σας κάνω λόγο για τα μαθήματά μου, αλλά παρ' όλο που από τα γράμματά μου μπορεί να μην το καταλαβαίνετε, ή αλήθεια είναι πως όλο μου τον καιρό τον έχω αφιερώσει στη μελέτη.

«Η απόδειξις της πραγματικής έπιστημονικής μαθήσεως», λέει ο καθηγητής μας της Χημείας, «είναι το πάθος των λεπτομερειών».

«Προσέχετε να μην σταματάτε σε λεπτομέρειες» μας λέει ο καθηγητής της Ιστορίας. «Να στέκεστε σε άρκετη απόσταση ώστε να βλέπετε τα πράγματα στο σύνολό τους».

Βλέπετε λοιπόν με πόση προσοχή πρέπει να πελαγοδρομούμε ανάμεσα στην Ιστορία και στη Χημεία. Έγώ προτιμώ την άποψη του καθηγητή της Ιστορίας. Αν πω π. χ. ότι ο Γουλιέλμος ο Κατακτητής έζησε το 1492 και ότι ο Κολόμβος ανέκλυψε την Αμερική το 1100 ή το 1066 ή οποιαδήποτε άλλη χρονολογία, αυτό

δέν είναι παρά μια άπλη λεπτομέρεια που ο καθηγγητής την παραβλέπει. Μ' αυτόν τον τρόπο στο μάθημα της Ιστορίας αισθάνεται κανείς μια σχετική ξενωσιαία και ήσυχία, πράγμα που λείπει από το μάθημα της Χημείας.

Τό ρολόγι χτυπάει: Εξ—πρέπει να πάω στο εργαστήριο του Χημείου και να ρίξω μια ματιά σ' ένα μικρό πρόβλημα άλλων, δξείων και άλλων. Έκανα μια τρύπα μεγάλη σαν ένα πιάτο στην ποδιά μου του εργαστηρίου με δροχλωρικόν δξύ. Σύμφωνα να με τη θεωρία που μάς διδάξαν, θα έπρεπε να εξουδετερώσω αυτή την τρύπα με μια δυνατή διάλυση άμμωνίας. Έτσι δεν είναι;

Την έρχομένη εβδομάδα έχουμε διαγωνισμούς, μά ποιός τους φοβάται; Δική σας πάντα Γιούντη

Δική σας πάντα Γιούντη

δ Μαρτίου

Αγαπητέ Μπαρμπα-Μαυροπόδη Φυσάει ένας δυνατός μαρτιάτικος άνεμος και ο ουρανός είναι σκεπασιμένος με βαρεία μαύρα σύννεφα. Οι καρκαξές μέσ' στα έλατα χαλούν τον κόσμο από τις φωνές τους. Αδτές οι φωνές μοιάζουν σαν να σέ καλούν, σαν να θέλουν να σέ ξεσηκώσουν. Σου έρχεται να κλείσης τα βιβλία και να βγής έξω στα χωράφια να παραβγής στην τρεχάλα με τον άνεμο.

Τό περασμένο Σάββατο έκανα μια «κυνήγι της άλεπούδας». Τόν ρόλο της άλεπούδας ανέλαβαν να παίξουν τρεις μαθήτριες, έχοντας πάρει μαζί τους και πάντε-έξη σακκούλες χαρτοπόλεμο. Ξεκίνησαν μισή ώρα πριν από τους είκοσιεπτά κυνηγούς. Έγώ ήμουν ένας από τους είκοσιεπτά.

Όχτώ κουράστηκαν γρήγορα και μάς άφησαν στα μέσα του δρόμου. Έτσι απομείναμε δεκαεννέα. Τά άχνάρια που είχε άφήσει η άλεπούδα περνούσαν πάνω απ' ένα λόφο, διέσχισαν ένα χωράφι και ύστερα τελείωναν σ' ένα βάλτο, όπου είμαστε αναγκασμένοι να περνούμε ελη ύρα για να μη βουτηχτούμε μέσ' στο βούρκο. Μολαταύτα οι μισές από μάς είχαμε γαμίσει λάσπες ως τα γόνατα τουλάχιστον. Όσο προχωρούσαμε, τόσο χάναμε τα χνάρια και χασομερήσαμε είκοσιπέντε λεπτά της ύρας πάνω απ' αυτόν τον βάλτο. Έγώ άφου άνεθήκαμε σ' ένα λόφο διακρίναμε μερικά δέντρα που άνάμεσα τους ξεχώριζε η σκεπή μιας σιταποθήκης: Οι πόρτες όμως της σιταποθήκης ήταν όλες κλεισμένες και τό παρόθυρο ένα μονάχα, μικροσκοπικό και πολύ ψηλά βαλμένο. Έγώ δέν τό βρήκα

αυτό τίμιο παιχνίδι, έσείς τί λέτε;

Ότ'όσο δέν καθήσαμε να ποιοκεφαλιάσουμε. Κάναμε τό γύρο της αποθήκης και ανακαλύψαμε τα ίχνη που έθγαίναν από τη χαμηλή σκεπή μιας καλύδας στην άκρη ενός φράκτι. Η άλεπούδα φανταζόταν πως έδωθε μάς την έφερνε, αλλά βγήκε γελασμένη. Προχωρήσαμε άκόμη άλλα δυό χιλιόμετρα σ' ένα κατήφορο σπαρμένο δλον με γεννήματα. Έδω άρχισε πιά να γίνεται για μάς πολύ δύσκολο τό να παρακολουθήσουμε τά άχνάρια γιατί ο χαρτοπόλεμος ήταν πιά πολύ λιγοστός. Η συμφωνία ήταν κάθε άχνάρι να βρίσκεται σ' έξη ποδαριών άπόσταση από τό άλλο, άλλ' αυτό έδω ήταν τά μεγαλύτερα έξη πόδια που είχα ίδει ποτέ στη ζωή μου. Έπιτέλους, ύστερα από δυό ώρων εξακολουθητική πορεία, ανακαλύψαμε την κυρά Μαρτίω μέσα στην κοιλία της «Κρυσταλλένιας Πηγής» (είναι ένα άγροτικό πανδοχείο, όπου πηγαίνουν τά κορίτσια του Κολλεγίου μας για να φάνε κοτόπουλα ψητά και σβίγκους). Και οι τρεις άλεπούδες βρίσκονταν θρονιασμένες γύρω από ένα τραπέζι και έπιναν γάλα με καφέ και μπισκότα και με μέλι. Δέν φαντάζονταν πως θα φτάναμε ως εκεί. Ήσαν βέβαιες πως θα κολλούσαμε κάτω από τά παραθυράκια της σιταποθήκης.

Και τά δυό μέρη επιμένουν πως έκέρδισαν, έγω όμως βρίσκω πως κέρδισαμε έμείς. Και σεις έτσι δέν νομίζετε; Γιατί έμείς τις πάσαμε προτόυ προλάβουμε να γυρίσουν πίσω.

(Ακολουθεί)

Μετόφρασις Α. Α. και Γ. Γ.

ΟΙ ΠΑΝΤΟΥΦΛΙΤΣΕΣ

Τά χεράκια σπάζανε τους σπάγγους, σκίασαν τά χαρτιά, άνοιξαν τό κουτί με βιασύνη.

Ρόζ παντουφλίτσες ήτανε τό δώρο της θείας!

Τά ποδαράκια τις φορέσανε στη στιγμή. Τρέξανε στον καθρέφτη. Τό κοριτσάκι κοίταξε τον έαυτό του με χαμάρι. Μά τί ώρατο χρώμα τριανταφυλλί αυτές οι παντουφλίτσες! Και πως ταιριάζουνε με τό νυχτικό! Έχουν και λίγο τακουνάκι. Τίποτα στον κόσμο δέ ζηλεύει τόσο η Δίνα, όσο τό τακουνάκι. Άμ' οι φούντες; Τόσο άφράτες, τόσο φουντωτές φούντιες, πρώτη φορά βλέπει. Μπαρόο της θείας! Παντουφλίτσες έκτακτες, χαριτωμένες, για φίλημα. Και πως γλιστρώνε στο παρκέτο! Χόπ, χόπ, χόπ, παίρνει βόλτες η Δίνα, χωρίς να καταλάβη τό πως. Γλιστρώνε οι

παντουφλίτσες, φεύγουν, τρέχουν, πετούν και δέν μπορούν να σταματήσουν. Μπα!

— Μπλούμ!

Πέφτει η Δίνα πάνω στην τζαμόπορτα. Ζημιά; Όχι, δέ γίνηκε. Άν γινόταν όμως; Άν σπούσανε τά τζάμια; Τότε ποιός θα έφταιγε; Όλοι θα λέγανε η Δίνα. Όλοι! Άκόμα και η νταντά! Και όμως η Δίνα δέ φταίει καθόλου. Φταίνε οι παντουφλίτσες. Γι' αυτό και δέ θα τις αφήσει πιά να κάνουν ό,τι θέλουν, να πετάγονται, να γλιστρούν σαν άνήστες. Θα τις βάλη στα πόδια χωστά, να έτσι. Και θα περπατά ήσυχα, ήσυχα και φρόνιμα. Νά, έτσι. Άργά-άργά και φρόνιμα.

— Τρίκ, τράκ, τρίκ, τράκ, έτσι κάνουν οι παντουφλίτσες στο βέδισμα. Τι καλά που χμπά σταυτί αυτό τό τρίκ, τράκ! Σάν τζάλογα που τρέχουν. Ά, όχι σαν τζάλογα, όχι. Τζάλογα χύνονται, όρμουγ.

Τράκα, τράκα, τράκα, τράκ! Τράκα, τράκα, τράκα, τράκ, έτσι κάνουν, έτσι έ: Τι ώρατα! Νά, τώρα είναι σαν τζάλογα. Κι' άκόμη πιδ γρήγορα, άκόμη. Η χαιτη πετά στον άέρα, τό στόμα γεμίζει άφρούς, στενάζει τό άλογο, άνεοαίνει βαρεία και όμως τρέχει. Τρέχει γιατί τό κυνηγάνε, θέλουν να τό πιάσουν, να τό τσακώσουν μ' ένα σκονί, με μια θηλειά και μπορεί να τό πνίξουν έτσι καθώς θα τό τραθήσουν τό κακόμοιρο! Γρήγορα λοιπόν, γρήγορα, να μη τό φθάσουν τό καιμένο τό άλογο. Τρακατράκ, τρακατράκ, τρακατράκτρακατράκ, άκόμη πιδ γρήγορα, άκόμη. — Έ, Δίνα, τρελλάθηκες; Η νταντά! Τό άλογο φραματά στη στιγμή. Και σταματά μπροστά στον καθρέφτη. Τό πρόσωπο είναι ιδρωμένο, τά μάγουλα κατακόκκινα, τά μαλλιά λυτά δολγυρα. Η Δίνα δέ γνωρίζει τον έαυτό της. Πως γίνηκε έτσι; Ά, ναί. Οι παντουφλίτσες καθώς πηγαίνανε άργά, άρχισαν να τρέχουν. Κι' έρχεται τώρα η νταντά, ώχ, νάτην! Όλο άναποδιές είναι σήμερα η μέρα.

— Γίνηκες ένα τέτοιο κακό πλάσμα, Δίνα, που δέ σ' αγαπώ καθόλου. Γιατί δέ θέλεις νάφήσης τάδεράκια σου ήσυχο να κοιμηθής, έ, γιατί; Και τί χάλια είν' αυτό, τί πρόσωπο είν' αυτό; Θάρρωστησης από τό κακό σου, θάρρωστησης. Είπε κι' άλλα τέτοια πράγματα η νταντά, που η Δίνα δέν τά θυμάται και πολύ καλά. Η νταντά την έπλυνε, τή χτένισε, την έντυσε και της είπε να σταθή εύτακτη, να βγάλη τις παντουφλίτσες, να φορέση τά πα-

ΜΙΚΡΗ ΣΤΙΧΟΥΡΓΙΚΗ

— Συνέχεια από τό προηγούμενο —

Μαθήσο, κύμα, τον άφρό και σεις, θανά, τό χιόνι, Για! ήθε βασημωνιά και δέ λαίσι τήδόνε Τήδόνε που κελίδησε Είς τού βουσού τη εάχη, —Κλάψτε θανά και βράζοι— Τήδόνε δέ λαίσι!

Και σό, θαρνούλα έλληνική, Φιλόλογη θαρνούλα, Που τά κλαδιά σου έλουζε Τη νύχτα στη θροσουλά, Για να σέ βλέπη θροσση Και να σέ καμαρώνη, Κλάψτε, γιατί τήδόνε, θαρνούλα, δέ λαίσι.

πουτσάκια και να είναι έτοιμη και καθαρή όταν καθίσει με τη μαμμά στο τραπέζι να πιη τό γάλα.

Έτοιμη είναι. Και καθαρή είναι. Και εύτακτη είναι πολύ. Και θα πιη με τη μαμμά τό γάλα. Πολύ εύχαριστώ. Όμως τις παντουφλίτσες, έ, έλα κι' έλα, δέ θα τις βγάλη. Η νταντά τώρα και στις παντουφλίτσες θανάκατεύεται δηλαδή; Νά, θα καθήση έδω δά, στο μπαλκονάκι, στον ήλιο. Τι καλά που ζεσταίνει ο ήλιος! Τό λέει και τό ποιήμα.

Ήλιε μου, άβγα, ήλιε μου, που κάνεις τό χωράφι και γεμίζει από χρυσάφι

Νάταν τώρα έδω η Μαρτίτσα και τάλλα ξαδερφάκια θα τό τραγουδούσαν αυτό τό τραγουδάκι και θα τό χορεύανε στην αυλή. Άπάνω στις πλάκες, τί καλά! Τότε θα βλέπανε όλοι τους, πως γλιστρά κανείς με τις παντουφλίτσες. Κι' η Μαρτίτσα θα έλεγε:

— Άχ! Άς είχα κι' έγω παντουφλίτσες!

Αδτή έχει πέδιλα, πφφ!.. Μά και δώ στο μπαλκονάκι μήπως δέ γλιστρώνε; Νά.

— Χλί, χλί, χλίπ!.. — Χλί, χλί, χλίπ!..

Έδω είναι πολύ καλύτερα από τό παρκέτο.

— Χλί, χλί, χλίπ!.. — Έδω είναι τρέλλα!

— Χλί, χλί, χλίπ, γλιστρώνε γρήγορα και πηδάνε. Χλί, χλί, χλίπ!.. Τρελλαθήκανε!

Η Δίνα ξεκαρδίζεται στα γέλια. Έχει κατακουραστεί από τό πήδημα, θέλει να καθήση, μά οι παντουφλίτσες δέ λένε να σταματήσουν.

Ξεφεύγει η μιά από τό πόδι. — Μπλούμ!..

— Σκόβει η Δίνα από τό μπαλκόνι. Η παντουφλίτσα βρίσκεται ανάσκελα μέσ' τό νερό, στο μαστέλο. Βουλιάζει, πνίγεται, πάει.

Και ακίανον αυτού άπαυαζούσα ίρις Τό ουράνιον μ' έδειξε δώμα.

Η στροφή αυτή (του Ραγκαβή) άπατελείται από τέσσερις δεκατριούλαβους στίχους κι' έναν δεκαούλλαβο στο τέλος.

Ό δέ δεύτερος μισών σε, και τον άδοξον [Ζουλιάνον] Έπιστήθιον του φίλον άντι σου παραλαμβάνων

Ό εις μίαν μόνην ώραν Την γην παίζας την γην χάσας Είς τού Βασιλέω την χώραν, Δάσμος εις τήσων έσσην, Δέσμος εις την Άγίαν έτελευτήσων Έλλην.

Η περίφημη αυτή στροφή (του Σούτσου) άποτελείται από τρεις δεκαεξασύλλαβους κι' από τέσσερις όκτασύλλαβους. (Ίσως μάλιστα δέν είναι καθαυτό στροφή, γιατί τό ποιήμα όπου άνήκει— «Χώρα μεγαλοφυίας, εις τούς κόλπους σου τό πάλα» κτλ.—άποτελείται από δεκαεξασύλλαβους έμοιοκατάληκτους, και μόνο κάπου κάπου, άταχτα, έλεύθερα, παρεμβάλλονται μερικά μικρότεροι στίχοι ή ήμιστίχια).

Στά όκτάστιχα αυτό του Βαλαωρίτη έμοιοκαταληκτών ο δεύτερος στίχος με τον τέταρτο, ο έκτος με τον έβδομο, κι' ο τελευταίος του ένος με τον τελευταίο του άλλου, ώστε έχουμε δεκαεξάστιχο.

Βλέπετε λοιπόν πόση έλευθερία υπάρχει στο δέσιμο των στροφών με έμοιοκαταληξίς. Η έλευθερία αυτή μόνο από τοδτο περιορίζεται: Ό,τι άσύστημα κι' αν παραδεχθής κανείς στην πρώτη του στροφή, με τό ίδιο πρέπει να εξακολουθήσει και τις άλλες. Άλλοίωτικά κανείς στίχους έμοιοκαταληκτικούς έλεύθερους, που δέν είναι βέβαια κι' έγκλημα, αλλά όχι και τόσο ώρατο πράγμα. Ο «Γιμνος» του Σολωμού έχει 158 τετράστιχα, έλα όμως. Η «Άφνη και τ' Άηδόνι» του Βαλαωρίτη έχει καμιά πενηνταριά όκτάστιχα έλα όμως. Αδτό είναι τό ώρατο.

Είπαμε πως οι στροφές είναι συμπλέγματα από στίχους. Όχι όμως πάντα τους ίδιους. Συχνά οι στροφές άποτελούνται κι' από στίχους διαφόρους, άλλους μεγάλους, άλλους μικρούς—ή να ποίμε καλύτερα, άλλους δλάκερους, κι' άλλους ήμιστίχια. Όποια λυρική συλλογή κι' αν φυλλαμετρήσετε, θα ίβητε στροφές με στίχους ίσους (έλο μικρούς, έλο μεγάλους) μά θα ίβητε και στροφές με άνίσους, άλλους μεγάλους κι' άλλους μικρούς. Ίδου μερικά παραδείγματα:

Μάνα με πέντε όφρανά, στο μεγαλύτερο της Παιδάκι εις μίαν άγνή Και σπάλας στη μάση γή Σγά τό δάκρυό της.

Η στροφή αυτή (του Παράσχου), συνηθέστατο είδος, άποτελείται από έναν δεκαπεντασύλλαβο, δυό όκτασύλλαβους κι' έναν έπτασύλλαβο.

Που με φέε' η όδός της ζωής η μονήσης; Που; φωταύσα κι' ύψωθή τό λάμπων της [όμμα]

δεν μπορεί νακολουθήση ο στίχος Τώρα που η έσπερη γιατί ο πρώτος είναι κατά τό τονικό ή ρυθμικό σύστημα

τατατά - τατατά - τάτα

κι' ο άλλος τάτατα - τάτατα...

Επίσης μετά τό στίχο Έπέσαν τά Γιάννενα σιγά να κοιμηθώδνε τατά-τατά- τατά - τατά - τατά- τατά-τατά-τα

δεν μπορεί νακολουθήση Είναι νύχτα γλυκειά και τό φεγγάρι τατατά - τατατά - τατατά - τάτα

(Ακολουθεί) ΓΡ. Α.

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Τ' ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΔΑΣΟΣ

Δάσος που τόσο αγάπησα
Τόν Ισάκιο, τα κλαδιά σου
Που γέρνουνε στη γη...

Τ' άγριο βοριά, π' ανάμεσα
Στά κλώνια σου βογγάει
Μ' ένα βαρύ καιμό...

Μιά μέραν άνοιξιάτικη
Πού θάβρη με λουλουδιά
Σέ σε κι' έγώ παθώ...

ΠΩΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΑ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟ!

- Μπαμπά, ο Μάκης θά βγάλη...
'Ενα άγριο βλέμμα δίωξο του Μάκη
έκωψε τη φόρα της Μόγυας στη μέση...

- Μπαμπά, ο Μάκης θά βγάλη...
'Ενα άγριο βλέμμα δίωξο του Μάκη
έκωψε τη φόρα της Μόγυας στη μέση...

- Μπαμπά, ο Μάκης θά βγάλη...
'Ενα άγριο βλέμμα δίωξο του Μάκη
έκωψε τη φόρα της Μόγυας στη μέση...

- Μπαμπά, ο Μάκης θά βγάλη...
'Ενα άγριο βλέμμα δίωξο του Μάκη
έκωψε τη φόρα της Μόγυας στη μέση...

- Μπαμπά, ο Μάκης θά βγάλη...
'Ενα άγριο βλέμμα δίωξο του Μάκη
έκωψε τη φόρα της Μόγυας στη μέση...

- Μπαμπά, ο Μάκης θά βγάλη...
'Ενα άγριο βλέμμα δίωξο του Μάκη
έκωψε τη φόρα της Μόγυας στη μέση...

- Μπαμπά, ο Μάκης θά βγάλη...
'Ενα άγριο βλέμμα δίωξο του Μάκη
έκωψε τη φόρα της Μόγυας στη μέση...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

- Τρέχα, Μάκη, του φάναξα.
- Όχι, πήγαινε σύ καλύτερα, αλλά
πρόσεξε, καθαράς φωτογραφίες...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

Οι τριανταφυλλίες έχασαν τις ροδι-
νες όμορφιές τους, και τα κρίνα, τα
γιασεμιά, οι πασχαλιές έπαψαν να...

278ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Λύσεις Πνευματικών 'Ασκήσεων από
τα φυλλάδια της Β' τριμηνιας του 1936,
Μαρτίου, 'Απριλίου και Μαΐου.

Γίνονται τέσσερα Διαγωνισμοί Λύ-
σεων το χρόνο με πολλά βραβεία, έ-
νας κάθε τριμηνία. Ο 278ος που προ-
κηρύσσεται σήμερα, είναι της Β' τρι-
μηνιας και θα διαγωνισθούν σ' αυτόν...

Οι παλαιοί συνδρομητοί ξέρουν τους
δρους που μένουν οι ίδιοι. Οι νέοι θα
τους μάθουν από τον 'Οδηγό του Συν-
δρομητού που πρέπει άφεικτως να τον...

Επειτα θάγοράσαν από το γραφείο
μου χαρτί των λύσεων ή λύσώχαρτο, ό-
που, κατά τους δρους του Διαγωνισμού,

ΑΠΟΝΕ ΒΟΡΙΑ ΠΑΨΕ ΤΟ ΦΥΣΗΜΑ ΣΟΥ
'Ακονε βοριά, πάψε το φύσημά σου!
Δε βλέπεις πώς κατάντησαν τα δύ-
στυχα πουλάκια, γιατί τους πήρες τη...

ΑΠΟΝΕ ΒΟΡΙΑ ΠΑΨΕ ΤΟ ΦΥΣΗΜΑ ΣΟΥ
'Ακονε βοριά, πάψε το φύσημά σου!
Δε βλέπεις πώς κατάντησαν τα δύ-
στυχα πουλάκια, γιατί τους πήρες τη...

ΑΠΟΝΕ ΒΟΡΙΑ ΠΑΨΕ ΤΟ ΦΥΣΗΜΑ ΣΟΥ
'Ακονε βοριά, πάψε το φύσημά σου!
Δε βλέπεις πώς κατάντησαν τα δύ-
στυχα πουλάκια, γιατί τους πήρες τη...

ΑΠΟΝΕ ΒΟΡΙΑ ΠΑΨΕ ΤΟ ΦΥΣΗΜΑ ΣΟΥ
'Ακονε βοριά, πάψε το φύσημά σου!
Δε βλέπεις πώς κατάντησαν τα δύ-
στυχα πουλάκια, γιατί τους πήρες τη...

ΑΠΟΝΕ ΒΟΡΙΑ ΠΑΨΕ ΤΟ ΦΥΣΗΜΑ ΣΟΥ
'Ακονε βοριά, πάψε το φύσημά σου!
Δε βλέπεις πώς κατάντησαν τα δύ-
στυχα πουλάκια, γιατί τους πήρες τη...

ΑΠΟΝΕ ΒΟΡΙΑ ΠΑΨΕ ΤΟ ΦΥΣΗΜΑ ΣΟΥ
'Ακονε βοριά, πάψε το φύσημά σου!
Δε βλέπεις πώς κατάντησαν τα δύ-
στυχα πουλάκια, γιατί τους πήρες τη...

Το «επάπλασις», Μάνε, στη δημοτική
είναι «επάπλαση» με ήρα, κι' όχι «επά-
πλασις» με γιώτα. Θηλοκό όνομα που να...

Το «επάπλασις», Μάνε, στη δημοτική
είναι «επάπλαση» με ήρα, κι' όχι «επά-
πλασις» με γιώτα. Θηλοκό όνομα που να...

Το «επάπλασις», Μάνε, στη δημοτική
είναι «επάπλαση» με ήρα, κι' όχι «επά-
πλασις» με γιώτα. Θηλοκό όνομα που να...

Το «επάπλασις», Μάνε, στη δημοτική
είναι «επάπλαση» με ήρα, κι' όχι «επά-
πλασις» με γιώτα. Θηλοκό όνομα που να...

Το «επάπλασις», Μάνε, στη δημοτική
είναι «επάπλαση» με ήρα, κι' όχι «επά-
πλασις» με γιώτα. Θηλοκό όνομα που να...

Το «επάπλασις», Μάνε, στη δημοτική
είναι «επάπλαση» με ήρα, κι' όχι «επά-
πλασις» με γιώτα. Θηλοκό όνομα που να...

Το «επάπλασις», Μάνε, στη δημοτική
είναι «επάπλαση» με ήρα, κι' όχι «επά-
πλασις» με γιώτα. Θηλοκό όνομα που να...

Το «επάπλασις», Μάνε, στη δημοτική
είναι «επάπλαση» με ήρα, κι' όχι «επά-
πλασις» με γιώτα. Θηλοκό όνομα που να...

Το «επάπλασις», Μάνε, στη δημοτική
είναι «επάπλαση» με ήρα, κι' όχι «επά-
πλασις» με γιώτα. Θηλοκό όνομα που να...

Το «επάπλασις», Μάνε, στη δημοτική
είναι «επάπλαση» με ήρα, κι' όχι «επά-
πλασις» με γιώτα. Θηλοκό όνομα που να...

νγος μέρος ο' όλη την κίνηση. Αυτό θα
είναι μια καλή απασχόληση και μια παρη-
γοριά για σένα, που ζής μονάχη με τη...

Καστανή, ο' ευχαριστώ πολύ για τό
εσοπάθια. Η νέα μου φίλη, άφω είναι
κι' αδελφή παλιών μου συνδρομητριών, θα...

Καστανή, ο' ευχαριστώ πολύ για τό
εσοπάθια. Η νέα μου φίλη, άφω είναι
κι' αδελφή παλιών μου συνδρομητριών, θα...

Καστανή, ο' ευχαριστώ πολύ για τό
εσοπάθια. Η νέα μου φίλη, άφω είναι
κι' αδελφή παλιών μου συνδρομητριών, θα...

Καστανή, ο' ευχαριστώ πολύ για τό
εσοπάθια. Η νέα μου φίλη, άφω είναι
κι' αδελφή παλιών μου συνδρομητριών, θα...

Καστανή, ο' ευχαριστώ πολύ για τό
εσοπάθια. Η νέα μου φίλη, άφω είναι
κι' αδελφή παλιών μου συνδρομητριών, θα...

Καστανή, ο' ευχαριστώ πολύ για τό
εσοπάθια. Η νέα μου φίλη, άφω είναι
κι' αδελφή παλιών μου συνδρομητριών, θα...

Καστανή, ο' ευχαριστώ πολύ για τό
εσοπάθια. Η νέα μου φίλη, άφω είναι
κι' αδελφή παλιών μου συνδρομητριών, θα...

Καστανή, ο' ευχαριστώ πολύ για τό
εσοπάθια. Η νέα μου φίλη, άφω είναι
κι' αδελφή παλιών μου συνδρομητριών, θα...

Καστανή, ο' ευχαριστώ πολύ για τό
εσοπάθια. Η νέα μου φίλη, άφω είναι
κι' αδελφή παλιών μου συνδρομητριών, θα...

Παρακαλώ πολύ δους χρωστούν
τη συνδρομή τους να τη στείλουν
το γρηγορώτερο. 'Ας έχουν όπ'
έψει τους, ότι οι συνδρομές α΄-
τες είναι ο' μόνοι μου πόρους' ή...

Παρακαλώ πολύ δους χρωστούν
τη συνδρομή τους να τη στείλουν
το γρηγορώτερο. 'Ας έχουν όπ'
έψει τους, ότι οι συνδρομές α΄-
τες είναι ο' μόνοι μου πόρους' ή...

Παρακαλώ πολύ δους χρωστούν
τη συνδρομή τους να τη στείλουν
το γρηγορώτερο. 'Ας έχουν όπ'
έψει τους, ότι οι συνδρομές α΄-
τες είναι ο' μόνοι μου πόρους' ή...

Παρακαλώ πολύ δους χρωστούν
τη συνδρομή τους να τη στείλουν
το γρηγορώτερο. 'Ας έχουν όπ'
έψει τους, ότι οι συνδρομές α΄-
τες είναι ο' μόνοι μου πόρους' ή...

Παρακαλώ πολύ δους χρωστούν
τη συνδρομή τους να τη στείλουν
το γρηγορώτερο. 'Ας έχουν όπ'
έψει τους, ότι οι συνδρομές α΄-
τες είναι ο' μόνοι μου πόρους' ή...

Παρακαλώ πολύ δους χρωστούν
τη συνδρομή τους να τη στείλουν
το γρηγορώτερο. 'Ας έχουν όπ'
έψει τους, ότι οι συνδρομές α΄-
τες είναι ο' μόνοι μου πόρους' ή...

Πώς ήταν ο' αποτέλεσμα. Μύρτις;
Πολύ όμορφο το γραμματάκι σου — προς
τοζ άλλους κι' εμάνγινωστο, μπράβο!
Σωστό βέβαια να εύχαριστήσης για τό βρα-

Πώς ήταν ο' αποτέλεσμα. Μύρτις;
Πολύ όμορφο το γραμματάκι σου — προς
τοζ άλλους κι' εμάνγινωστο, μπράβο!
Σωστό βέβαια να εύχαριστήσης για τό βρα-

Πώς ήταν ο' αποτέλεσμα. Μύρτις;
Πολύ όμορφο το γραμματάκι σου — προς
τοζ άλλους κι' εμάνγινωστο, μπράβο!
Σωστό βέβαια να εύχαριστήσης για τό βρα-

Πώς ήταν ο' αποτέλεσμα. Μύρτις;
Πολύ όμορφο το γραμματάκι σου — προς
τοζ άλλους κι' εμάνγινωστο, μπράβο!
Σωστό βέβαια να εύχαριστήσης για τό βρα-

Πώς ήταν ο' αποτέλεσμα. Μύρτις;
Πολύ όμορφο το γραμματάκι σου — προς
τοζ άλλους κι' εμάνγινωστο, μπράβο!
Σωστό βέβαια να εύχαριστήσης για τό βρα-

Πώς ήταν ο' αποτέλεσμα. Μύρτις;
Πολύ όμορφο το γραμματάκι σου — προς
τοζ άλλους κι' εμάνγινωστο, μπράβο!
Σωστό βέβαια να εύχαριστήσης για τό βρα-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

'Αθήνας, 42 όδος 'Ευρωπαϊκού
την 5 Μαρτίου 1936

Οι νέοι συνδρομητοί ός προσέξουν την
παραπάνω προκήρυξη του 278ου Διαγωνι-
σμού Λύσεων. 'Αν δεν πρόφταζαν να λά-
θουν μέρος όταν προηγούμεν, της Α' Τρι-

Οι νέοι συνδρομητοί ός προσέξουν την
παραπάνω προκήρυξη του 278ου Διαγωνι-
σμού Λύσεων. 'Αν δεν πρόφταζαν να λά-
θουν μέρος όταν προηγούμεν, της Α' Τρι-

Οι νέοι συνδρομητοί ός προσέξουν την
παραπάνω προκήρυξη του 278ου Διαγωνι-
σμού Λύσεων. 'Αν δεν πρόφταζαν να λά-
θουν μέρος όταν προηγούμεν, της Α' Τρι-

Οι νέοι συνδρομητοί ός προσέξουν την
παραπάνω προκήρυξη του 278ου Διαγωνι-
σμού Λύσεων. 'Αν δεν πρόφταζαν να λά-
θουν μέρος όταν προηγούμεν, της Α' Τρι-

Τώρα που ή - εάρτη
Νύχτα μο - νάχους
Μός γρος ά - κώνταχά...

Τώρα που ή - εάρτη
Νύχτα μο - νάχους
Μός γρος ά - κώνταχά...

Τώρα που ή - εάρτη
Νύχτα μο - νάχους
Μός γρος ά - κώνταχά...

Τώρα που ή - εάρτη
Νύχτα μο - νάχους
Μός γρος ά - κώνταχά...

Τώρα που ή - εάρτη
Νύχτα μο - νάχους
Μός γρος ά - κώνταχά...

Τώρα που ή - εάρτη
Νύχτα μο - νάχους
Μός γρος ά - κώνταχά...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
Νέα Ψευδώνυμα: Βασίλειος Βουλ-
γαροκτόνος, ά. (ΒΒ). 'Ελληνοπούλο, ά.
(NM) Κατάσκοπος #33, ά. (NK). Βου-

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
Νέα Ψευδώνυμα: Βασίλειος Βουλ-
γαροκτόνος, ά. (ΒΒ). 'Ελληνοπούλο, ά.
(NM) Κατάσκοπος #33, ά. (NK). Βου-

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
Νέα Ψευδώνυμα: Βασίλειος Βουλ-
γαροκτόνος, ά. (ΒΒ). 'Ελληνοπούλο, ά.
(NM) Κατάσκοπος #33, ά. (NK). Βου-

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
Νέα Ψευδώνυμα: Βασίλειος Βουλ-
γαροκτόνος, ά. (ΒΒ). 'Ελληνοπούλο, ά.
(NM) Κατάσκοπος #33, ά. (NK). Βου-

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
Νέα Ψευδώνυμα: Βασίλειος Βουλ-
γαροκτόνος, ά. (ΒΒ). 'Ελληνοπούλο, ά.
(NM) Κατάσκοπος #33, ά. (NK). Βου-

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
Νέα Ψευδώνυμα: Βασίλειος Βουλ-
γαροκτόνος, ά. (ΒΒ). 'Ελληνοπούλο, ά.
(NM) Κατάσκοπος #33, ά. (NK). Βου-

δίας τον 'Οδηγό' έκεί θα είδης πάτε και πώς στέλλονται 'Ασκήσεις προς δημοσίευση' **Δροσούλαν** (Λυσοχάρτο έστειλα: ώραιά μου περιγραφείς τίς έντυπώσεις σου από το πρώτο χιόνι' τό νησί σας, διοθίτω, πολύ σπάνια θα χιονίζω) **Αμαρυνίδα** (σ' ευχαριστώ πολύ, καθώς κι' ε. κ. Παπαδόπουλος, για τό θερμό αυτό κι' ώραιο συγχαρητήριο) **Ιωνίαν** (ευχαριστώ πολύ για όλα: φίλω και την αδελφούλα και χάρω που τώρα είχατε καλά: θα διαβάσω τό κομμάτι σου με τή σειρά του και θα σοδ πώ) **Αντωνίου** **Αντωνίου** ('Οδηγόν έστειλα, περιμένω) **Αλεξάντραν Κ. Αραβαντινώ** (σου έστειλα λυσοχάρτο ναί, να πάρεξ και ψευδώνυμο και να μου γράφης τακτικά: πώς πήγαν οι διαγωνισμοί;) **Νάντιαν** (ευχαριστώ σου ένάνκινα αυτό θά ήθελες: χαριστιμοδς στήν αδελφή σου) **Αουλούκιαν** (τό ένάνκινα: περιμένα και τό κομμάτι' για τό ξεσπάθωμα ευχαριστώ πολύ) **Τρελλοκόριτσα** (χάρω πολύ για όλα αυτά που μου γράφεις: ή **Νινούλα**, βλέπω, σ' έκαμς φίλη μου θερμή) **Χρυσή** **Ακτίνα** (έστειλα 5 τετράδια) **Μαυρομαλλούσαν** (αυτό, καθώς θα είδες, σοδ ένάνκινα: ευχαριστώ πολύ που φροντίζεις στο σχολείο για τή διάδοσή μου: γράφε μου) **Αικυήν** (έξαιλέσα) **Παν. Γόντικαν** (Ζητήτες οι λύσεις άφοδ δέν έχουν δημοσιευθεί ακόμα) **Σανθήν Κρητικοπούλαν** (τό έλαβα: θα τό διαβάσω και θα σοδ πώ) **Έλληνόπουλα** ('Οδηγό και 10 τετράδια έστειλα: σοδ ένάνκινα και τό ψευδώνυμο και μένει υπόλοιπο στη διάθεσή σου δρ. 9, 60) **Κατάσκοπον 33** (τό ένάνκινα, μετά χαράς, γράφε μου) **Ασράκι** (έστειλα: είσαι σέ καιρό να στείλης και το πρώτο ακόμα φύλλο της λύσης, άφοδ δέν έχουν ακόμα δημοσιυθεί) **Αττέ** **Ισάμ**, **Δύο** **Αμφοτέρους** κτλ. κτλ.

Είς όσας επίτολές έλαβα μετά την 1 Μαρτίου, διαπαντήσω στο έρχμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
 ΑΡΧΗ του νέου 27ου Διαγωνισμού Λόσεων. Ίδε την προκήρυξιν εις την προηγούμενην σελίδα. Αι λύσεις του φυλλαδίου τούτου δεκται μέχρι 7 Μαΐου.

153. Δεξιόγραφος
 Πρόθεση μ' ένακινο, λύτη, που κοιμάσαι άπάντω ένώννεις, κι' όχι άλλωτερο καράβι. Μά ένα μέρος του σκαρώνεις. Μικρός Σπουδαστής

154. Στοιχειοπαράγραφος
 Ένα γράμμα μόνο βγάξω και τον τόνο του άνεβάξω. Κι' από άρχαίο βασιλεύα Μένει ή... περιμεφιλία! Λουλούδ

155. Μεταγραμματισμοδς
 Βγάξω Ε και βάζω Α, Κι' ένώ πρώτα σου ζητούσα Ταπεινά, ίκετευτικά, Τώρ' αλλάξω άμέσως τρόπο και ζητώ διπλωματικά. Ναυτεπύλα της 'Ανδρου

156. Κρυπτογραφικόν
 1 2 3 4 5 6 2 7 = Βασίλισσα των νεωτέ-
 2 3 7 6 2 7 = Νήσος [ρων χρόνων
 3 7 4 5 = Ελίθηρα τόπου
 4 5 1 2 4 = Άνήρ της Γραφής
 5 6 7 = Χρόνος
 6 2 4 7 = Γυναικίον χαιδευτικόν
 7 6 7 6 7 4 = Όρος της Γραφής Σεληνιώτικος Όριζων

157-161. Συμφωνόγραφος
 Δι' ένός και του αυτού συμφώνου, όσοσδήποτε φορές έπαναλαμβάνομένου μεταξύ των κάτωθι φωνηέντων, των όποίων ή σειρά δέν θα μεταβληθή, να σχηματισθούν πέντε λέξεις: **ιαω, ωη, ιοια, υωια, ει.** Αιώνιος Φρύλλος

162. Φωνηεντόλιπον εξ 'Ακροσυχιδος και Ποικίλη 'Ακροσυχίς
 Τά μέν άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων άποτελούν Φωνηεντόλιπον του τύπου: * * * * *

του όποιου ζητείται ή άνάγνωσις τό δέ πρώτον της πρώτης, τό δεύτερον της δευτέρας, τό τρίτον της τρίτης και ούτω καθέξής, άρχαίον γλύπτειν:
 1, Δένδρον έξωτικόν όπωροφόρον 2, Πόλις της Κύπρου- 3, Ποταμόδ της 'Αφρικής 4, Άρχαία τραγική βασίλισσα 5, Πόλις της 'Αττικής 6, Πόλις της Θεσσαλίας 7, Ποταμόδ της 'Αγγλίας. Άγνούλα

163. Μικτόν
 ο - μ - αι - ου - πδς
 Μπατερφλάβ

164. Γεϊφος
 Π ε γ ε ι χ υ ας τιν ο ο ο Χ
 ε ι χ ι χ ο ο ο Χ
 Πασχαλιάτικο Αουλούδι

Α Υ Ξ Ε Ι Ζ
 των Πνευμ. 'Ασκήσεων του φύλλ. 52

663. 'Ηράκλειτος ('Ηρα, Κλειτός). - 664. 'Χρυσητής-ΰφιπέτης. - 665. Αίας- 'Ασία.
 666. Α 667. ΒΑΛΕΝ-
 Κ Λ Ε Ω Ν ΤΙΑΝΟΣ ('Αλ-
 Α βανία, Αίβανος,
 Θ Α Α Η Σ 'Ελβα, Νίνος,
 Υ Α Η Τίτος, 'Ιανός,
 Ι θλιβίος, σίτος). -
 Π Α Λ Μ Υ Ρ Α 668 672. Διό της:
 Λ Ε Β Α Ν Τ Α ΑΝΑ: Κραναός,
 Α Ρ Α Χ Ω Β Α 'Αδανα, Δαναός,
 Ξ Ε Ν Φ Θ Ω Ν Άνασσα, θάνατος,
 Α Β Ε Σ Σ Α Λ Ω Μ - 673-677. 'Ια-
 νόδ, Ισάμ, Πρίαμος, Αίβανος, ψι-
 τακόδ. - 678. Όδδεις ειπόν άμαρτάνει
 (αυδ εις εκ. άγ. α α' αρ. τδ. νλ).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
 [ΑΥ' - 177]
 Πρωτομπαίνοντας στον οικογενειακό κύκλο της διαπλάσεως, χαίρετώ δ-
 λον τον διαπλάσοκομον και ήλιος την **Νι-
 νούλα**... **Τρελλοκόριτσο**
 [ΑΥ' - 178]
 Χρυσή 'Ακτίνα. Πολύ θα ήθελα. Τώρα
 δέ μπορώ, ίσως άργότερα.
Αειπή Κυρδούλα
 [ΑΥ' - 179]
 Α στρο 'Αραπάκι, τί χρώμα έχεις;
 Ά κροπο ή μαδρο;
Τρελλό Διαβολάκι
 [ΑΥ' - 180]
 Α νταλλάσω Μ. Μυστικά με όλα τα
 Διαπλάσοπούλα κάτω των 15 ετών.
 Διεθνοδς μου: Καν 'Ηρώ Τράκα, όδός
 7η, Ψυχικό, διά:
 'Αρακειάδα Νο 12

[ΑΥ' - 181]
 Α ροέν Λουπέν, ποικ' διεύθονη έχεις;
 Μύρτις, ευχαριστώ.
Ιωαννής της 'Αρας

[ΑΥ' - 182]
 Δ οδ 'Αμφότεροι, έχεις βασιλεία στις
 χιονοσκέπαστες Τζουμρκειώτικες κο-
 ρυφές;
Ιωαννής της 'Αρας

[ΑΥ' - 183]
 Δ ιαπλάσοπούλα, προφύλαχθηκε από την
 συνεργασία μου με...
Ιωαννής της 'Αρας
 [ΑΥ' - 184]

Η «**Μαθητική Συγροφιά**» μεταπη-
 δει δεις την «**Αμίλλαν**». Σόλλογοι,
 μνηθήτα μας!

[ΑΥ' - 185]
 Τ όσο Δούξη, τά έπανειλημμένα σου
 άτοχήματα μίνγκάζουν να σε συμ-
 βουλεύσω: 'Αλλάξε όσο είναι κάρτες τή
 χρεωκοπήσασα πολιτική των άπγνωσμέ-
 νων εκκλησιων και βάλ'ε σ' ένέργεια άβύ-
 ρατο πρόγραμμα **περιφρονήσεως**. 'Ετσι
 μονάχα **θάντιστραφούν** άμέσως οι βροί...
 Διακρητύτω ότι ή ύπόθεσή σου είναι και
 ύπόθεση δική μου...
ΤΡΙΣΚΑΤΑΡΑΤΟΣ

[ΑΥ' - 186]
 Π ρωτομπαίνοντας στην κίνηση χαιρε-
 τώ δλους-ες, άλληλογραφώ και άν-
 ταλλάσω Μ. Μυστικά με δλους-ες. Γρά-
 φετε: Παναγιώτην Πολυχρονόπουλον, ό-
 δός Κενταύρων- 'Αναλήψιας, 101, Βόλον,
 διά: **Κυρίαρχον του Σόμπατος**

[ΑΥ' - 187]
 Α γκάθε, άλληλογραφώμε; Με θυμά-
 σαι; **Σταμ. Καλ.**

[ΑΕ' - 188]
 Υ ποστηρίχτε δλοι τον τρίδραμο δι-
 μνηνο διαγωνισμό 'Ηθοποιών της Κί-
 τρινης 'Αράχνης. 'Ε. Παπαδοπούλου,
 Ναυμαχίας 'Ελλης - 0, Πάτρας.

[ΑΥ' - 189]
 Δ ΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΛΑ, προς Θεοδ, άφι-
 στα ήσυχη τή Ζουζού. Τήν τραλλά-
 νατε. «θέλετε δλοι να την άποκαλύψετε,
 δλοι την παρακούθητε...» (όχι έγω,
 ή ήλια τό λέει!).
 'Αξίζε, **Σαρπηδών**, περισσότερη ύπό-
 ληψη στο λόγο σου. Τώρα... «μα γέ-
 λασες!» 'Ο μικρούλης (... φοιτητής!)
 παίζει!

Ποιός είσαι, **Κόκκινη Τοξότη**; Τή
 Λιάνα στην πρόθεσι δ Hildebrand και
 Philippovich; **ΔΟΣΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ**
 [ΑΥ' - 190]

Ο ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΤΕΡΟΣ ΔΙΑΙΩΝΙ-
 ΣΜΟΣ: (ΑΥ' - 124)
ΔΟΣΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
 [ΑΥ' - 191]

Ι όρτάται Σόλλογοδ
 «**Η ΝΕΑΝΙΚΗ ΟΡΜΗ**»
 Σκοπός: Διάδοσις «**Διαπλάσεως**», Δια-
 γωνισμοί. Δ/σις: κ. Θεόδωρον Γρ. Μπάκια,
 όδός Νικηταρδ 10 Α, 'Αθήνα. Έγγραφε-
 ται δωρεάν.
 [ΑΥ' - 192]

Α λληλογραφώ, ανταλλάσω τετραδιά-
 κια, κάρτες μ' ελο τό διαπλάσοκομο.
 'Η Δ/σίς μου είναι: Monsieur Jean A-
 lyanakis, Fondé de pouvoirs de la
 Société d'Assurances Général de Con-
 stantinople. - Galata, Istanbul (Tur-
 quie) διά: **Μιράντα**
 [ΑΕ' - 193]

Π ρωτομπαίνοντας στην κίνηση, χαιρε-
 τώ δλους-ες.
Βασίλειος Βουλγαροκόνοδς